

Söyle Gülşen İ Hüssüne Kimler Varıyor

– Yazan Adam · 11 Haziran 2011

Zor geliyor

Yad etmek kifayet etmiyor, feryadım niye dinmiyor

Her lahzada gözlerim seğiyor, acabalar an be an sinemde şekilleniyor

Gözlerim bizar bir şekilde hazana tevessül ediyor, zemheriyi içimde yaşıyor

Hasret sinemde

Figân ettiren fırtınanın ruhumun sessiz derinliğinde

Kalbim umut için şevke gelince, kale dönüşen bu melalim sevinince

Gözlerim boşalıyor, yüreğimde fırtınalar başlıyor, ah u feryadım yetmiyor

Ne oldu bu kalbime

Alıp götüren feyzin serdettiği kederli deruniliğine

Hüznün dilimi lal ettiren burukluğuna, içimi açıtın solgunluğuma

Nerdesin, hangi umudun eşiğinde yanarsın, yar dedirten sevdanın şiarısın

Yazamaz oldum artık

Evet, kolum kanadımda bir takat kalmadı sanki kırık

Ümitlenmek, nasibin kadrinde tefekküre çekilmek acizliğime açılan aralık

Yoksa aklım mı tutukluk yaşıyor, sevda karalara davet ediyor, halim sanki sanık

Güneş çekiliyor

Şevk-i umudum fersiz bir şekilde hala nefes nefes kalıyor

Bu içinden çıkılmayan feryadımı kimseler bilmiyor, gözlerim ey Hak diyor

Sessizlik kendi içine çekiyor, kalan nefesim solgun bir yağrak misali sürükleniyor

Bilmem ki ne ettim

Devasına muhtaç olduğum eleme sinemde filizlendirdim

Hangi vecdin inhisarında bu kadar samimi olarak dirilmek için can çektim

Hevesler için mi bir gama girdim, emellerin girdabında ömrümü hebaya yöneldim

Mustafa CİLASUN